# YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (neljäs jaosto)

10 päivänä joulukuuta 1996 *

Asiassa T-18/95,

**Atlanta Handelsgesellschaft Harder & Co. GmbH**, Saksan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Bremen (Saksa),

**Internationale Fruchtimport Gesellschaft Weichert & Co.**, Saksan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Hampuri (Saksa),

edustajinaan asianajajat Erik A. Undritz, Gerrit Schohe ja Helge Schäfer, Hampuri, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Marc Baden, 34 B rue Philippe II,

kantajina,

joita tukee

**Saksan liittotasavalta**, asiamiehinään liittovaltion talousministeriön Ministerialrat Ernst Röder ja saman ministeriön Oberregierungsrat Bernd Kloke,

väliintulijana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

vastaan

**Euroopan yhteisöjen komissio**, asiamiehinään oikeudellinen neuvonantaja Dierk Booß ja oikeudellisen yksikön virkamies Klaus-Dieter Borchardt, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jota tukevat

**Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta**, asiamiehenään Treasury Solicitor's Departmentin virkamies Stephen Braviner, avustajanaan barrister David Anderson, Englannin ja Walesin asianajajayhteisö, prosessiosoite Luxemburgissa Yhdistyneen kuningaskunnan suurlähetystö, 14 boulevard Roosevelt,

ja

**Ranskan tasavalta**, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisten asioiden osaston apulaisjohtaja Catherine de Salins ja ulkoasiainsihteeri Gautier Mignot, prosessiosoite Luxemburgissa Ranskan suurlähetystö, 9 boulevard du Prince Henri,

väliintulijoina,

jossa kantajat vaativat banaanien tuontia koskevan vuoden 1994 tariffikiintiön lisämäärän poikkeuksellisesta myöntämisestä hirmumyrsky Debbien johdosta 16 päivänä marraskuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2791/94 (EYVL L 296, s. 33) osittaista kumoamista,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit P. Lindh ja J. D. Cooke,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

**määräyksen**

## Asiaa koskevat säädökset

1 Banaanialan yhteinen markkinajärjestely on otettu käyttöön 13 päivänä helmikuuta 1993 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 404/93 (EYVL L 47, s. 1, jäljempänä asetus N:o 404/93), jota on muutettu viimeksi maatalousalalla Uruguayn

kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa tehtyjen sopimusten täytäntöönpanemiseksi tarvittavista mukautuksista ja siirtymäjärjestelyistä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 3290/94 (EYVL L 349, s. 105).

2 Asetuksen N:o 404/93 mukaan yhteisössä tuotetut banaanit (jäljempänä yhteisön banaanit), jossakin sellaisessa maassa tuotetut banaanit, jonka kanssa yhteisö on tehnyt Lomén yleissopimuksen (jäljempänä AKT-banaanit) ja kolmansissa maissa tuotetut banaanit (jäljempänä kolmansien maiden banaanit) kuuluvat kolmeen eri järjestelmään.

3 Yhteisön banaanien osalta asetuksen N:o 404/93 12 artiklan 2 kohdassa säädetään, että "[y]hteisössä tuotettujen ja kaupan pidettävien banaanien tasaustukeen oikeuttavaksi enimmäismääräksi vahvistetaan 854 000 tonnia — —" (kunakin vuotena).

4 Saman asetuksen 15 artiklan toisen kohdan 1 alakohdan mukaan perinteisellä AKT-valtioiden tuonnilla (jäljempänä perinteiset AKT-banaanit) tarkoitetaan kunkin yhteisön perinteisen AKT-toimittajan viemiä asetuksen N:o 404/93 liitteessä vahvistettuja banaanimääriä. AKT-valtioiden viemiä määriä, jotka ovat suurempia kuin nämä määrät (jäljempänä muut kuin perinteiset AKT-banaanit), kohdellaan kuten kolmansien maiden banaaneja, mutta niihin kohdistuu alhaisempi tulli.

5 Asetuksen N:o 404/93 18 artiklan 1 kohdassa säädetään, että kolmansien maiden banaanien ja muiden kuin perinteisten AKT-banaanien tuonnin tariffikiintiöksi vahvistetaan vuosittain 2 miljoonaa tonnia. Tietyissä olosuhteissa tätä kiintiötä voidaan mukauttaa.

6 Vuoden 1994 osalta tariffikiintiöksi vahvistettiin 2 118 000 tonnia vuoden 1994 tariffikiintiön lisäämisestä ja lisäajan määrittämisestä saman vuoden neljännen vuosineljänneksen aikana tehtyjen banaanien tuontitodistuksia koskevien hakemusten osalta 29 päivänä syyskuuta 1994 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 2352/94 (EYVL L 254, s. 61).

7 Asetuksen N:o 404/93 19 artiklan mukaan tariffikiintiöksi vahvistetaan 66,5 prosenttia sellaisten toimijoiden luokalle, jotka ovat pitäneet kaupan kolmansien maiden banaaneja ja/tai muita kuin perinteisiä AKT-banaaneja (luokka A), 30 prosenttia sellaisten toimijoiden luokalle, jotka ovat pitäneet kaupan yhteisön banaaneja ja/tai perinteisiä AKT-banaaneja (luokka B), ja 3,5 prosenttia sellaisten yhteisöön sijoittautuneiden toimijoiden luokalle, jotka ovat alkaneet pitää kaupan vuodesta 1992 alkaen muita kuin yhteisön banaaneja ja/tai muita kuin perinteisiä AKT-banaaneja (luokka C).

8 Trooppinen hirmumyrsky Debbie aiheutti 10.9.1994 vakavia tuhoja banaaniviljelmillä yhteisön alueella Martiniquessa ja Guadeloupessa sekä AKT-valtioissa Saint Luciassa ja Dominicassa.

9 Tämän hirmumyrskyn vuoksi komissio antoi banaanien tuontia koskevan vuoden 1994 tariffikiintiön lisämäärän poikkeuksellisesta myöntämisestä hirmumyrsky Debbien johdosta 16 päivänä marraskuuta 1994 asetuksen (EY) N:o 2791/94 (EYVL L 296, s. 33, jäljempänä asetus N:o 2791/94 tai riidanalainen asetus).

10 Asetuksen N:o 2791/94 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Muutetaan vuoden 1994 tariffikiintiöksi vahvistettu 2 118 000 nettopainotonnia 2 171 400 nettopainotonniksi.

2. Jaetaan 2 artiklan mukaisesti määritetyille toimijoille 53 400 nettopainotonnin lisämäärä seuraavasti:

a) Martiniquesta yhteisöön banaaneja hankkiville toimijoille 30 000 tonnia,

b) Guadaloupesta yhteisöön banaaneja hankkiville toimijoille 5 900 tonnia,

c) Saint Luciasta yhteisöön banaaneja hankkiville toimijoille 14 800 tonnia,

d) Dominicasta yhteisöön banaaneja hankkiville toimijoille 2 700 tonnia."

11 Banaanien 53 400 tonnin lisämäärä johtuu siitä, että hirmumyrskyn vuoksi komissio oli muuttanut vuoden 1994 arviota vähentämällä yhteisön tuotantoa 35 900 tonnilla supistaakseen sen 607 100 tonniin ja tuontia AKT-valtioista 17 500 tonnilla supistaakseen sen 648 500 tonniin. Tämän tarkistuksen seurauksena yhteisön banaanimarkkinoilla oli 53 400 tonnin vaje.

12 Asetuksen N:o 2791/94 neljännen perustelukappaleen mukaan tariffikiintiön mukauttamisen avulla olisi voitava varmistaa "riittävät toimitukset yhteisön markkinoille vuoden 1994 loppuun ja lisäksi toimijoille, jotka edustavat ryhmänä tai suoraan niitä vahinkoja kärsineitä banaanintuottajia, jotka —— ovat vaarassa menettää pysyvästi perinteiset markkinansa yhteisössä".

13 Asetuksen N:o 2791/94 2 artiklan mukaan 1 artiklan 2 kohdassa mainitut määrät annetaan toimijoille, jotka edustavat hirmumyrsky Debbien vaikutuksista kärsineitä banaanintuottajia ja jotka eivät voineet hankkia omaan lukuunsa yhteisön markkinoille banaaneja hirmumyrskyn aiheuttamien vahinkojen vuoksi. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset määrittävät 2 artiklan edellytykset täyttävät toimijat ja myöntävät kullekin heistä osuutensa.

14 Kantajat ovat kolmansien maiden banaanien tuojia yhteisöön eli A-luokan toimijoita, jotka eivät ole hyötyneet asetuksessa N:o 2791/94 säädetystä tariffikiintiön lisämäärästä.

## Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

15 Kantajat ovat vaatineet 7.2.1995 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon toimittamassaan kanteessa asetuksen N:o 2791/94 kumoamista, lukuun ottamatta sen 1 artiklan 1 kohtaa. Komissio on esittänyt 30.3.1995 prosessinedellytysten puuttumista koskevan väitteen. Kantajat ovat esittäneet 12.6.1995 huomautuksensa prosessiväitteestä.

16 Saksan liittotasavalta pyysi 13.7.1995 saada osallistua väliintulijana oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajien vaatimuksia.

17 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta pyysi 19.7.1995 ja Ranskan tasavalta pyysi 27.7.1995 saada osallistua väliintulijana oikeudenkäyntiin tukeakseen komission vaatimuksia.

18 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtajan 7.11.1995 antamilla määräyksillä Saksan liittotasavalta sai luvan tulla väliintulijaksi tukeakseen kantajien vaatimuksia ja Ranskan tasavalta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta saivat luvat tulla väliintulijoiksi tukeakseen vastaajan vaatimuksia.

19 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa asetuksen N:o 2791/94, lukuun ottamatta sen 1 artiklan 1 kohtaa;

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

20 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta;

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa.

21 Saksan liittotasavalta vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää vastaajan vaatimukset.

22 Ranskan tasavalta vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen.

23 Yhdistynyt kuningaskunta vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta.

## Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

24 Komissio vaatii kanteen tutkimatta jättämistä ensinnäkin siitä syystä, että asetus N:o 2791/94 ei vaikuta millään lailla kantajiin ja toiseksi siitä syystä, että vaikka oletettaisiinkin asetuksen vaikuttavan niihin, se ei koske niitä suoraan eikä erikseen.

25 Komissio väittää ensinnäkin, että asetus N:o 2791/94 annettiin niiden toimijoiden auttamiseksi, jotka kärsivät hirmumyrsky Debbiestä. Koska kantajat eivät ole tällaisia toimijoita, ne ovat erilaisessa tosiasiallisessa tilanteessa kuin asetuksessa N:o 2791/94 määritellään.

26 Siltä osin, koskeeko asetus N:o 2791/94 kantajia suoraan, komissio toteaa toiseksi, että asetuksessa säädetyn lisämäärän jakamisen peruste vastaa asetuksen perustana olevaa taloudellista päätöstä eli korvauksen myöntämistä toimijoille, jotka ovat kärsineet hirmumyrsky Debbien vaikutuksista. Asetuksella ei ole mitään

vaikutusta sellaisten toimijoiden oikeudelliseen asemaan, jotka kantajien tavoin eivät ole kärsineet tämän hirmumyrskyn vaikutuksista.

27 Sen kysymyksen osalta, koskeeko asetus kantajia erikseen, komissio muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan "se, että on mahdollisuus vaihtelevalla täsmällisyydellä määritellä niiden oikeussubjektien lukumäärä, joihin toimenpidettä sovelletaan tai jopa yksilöidä ne, ei tarkoita sitä, että toimenpiteen katsotaan koskevan oikeussubjekteja erikseen, jos on selvää, että tällainen soveltaminen perustuu objektiiviseen oikeudelliseen tai tosiasialliseen tilanteeseen, joka kyseisessä säädöksessä määritellään" (asia C-131/92, Arnaud ym. v. neuvosto, määräys 24.5.1993, Kok. 1993, s. I-2573, 13 kohta ja asia C-276/93, Chiquita Banana ym. v. neuvosto, määräys 21.6.1993, Kok. 1993, s. I-3345, 8 kohta). Komissio kuitenkin toteaa, että asetuksen N:o 2791/94 2 artiklan 1 kohdassa määritellään tariffikiintiön lisämäärän jakaminen objektiivisin perustein ja tämä säännös on näin ollen luonteeltaan yleinen ja abstrakti.

28 Komissio muistuttaa, että asetuksen täytyisi vaikuttaa kantajien oikeudelliseen asemaan sellaisessa tosiasiallisessa tilanteessa, jonka perusteella ne ovat erotettavissa kaikista muista henkilöistä ja yksilöitävissä samalla tavalla kuin se, jolle asetus on osoitettu (ks. asia 26/86, Deutz ja Geldermann v. neuvosto, tuomio 24.2.1987, Kok. 1987, s. 941, 9 kohta). Komissio katsoo, että sitä seikkaa, että kantajat kuuluvat A-luokan toimijoihin, ei voida pitää tässä oikeuskäytännössä tarkoitettuna erityisenä tosiasiallisena tilanteena. Se lisää, että A-luokan toimijat eivät ole ainoita, jotka eivät voi hyötyä tariffikiintiön lisämäärästä, sillä myöskään C-luokan toimijat eivät voi siitä hyötyä.

29 Kantajat kiistävät ensinnäkin komission väitteen siitä, että asetus N:o 2791/94 ei vaikuta niihin. Niiden mielestä tällä asetuksella niiltä poistettiin oikeus siihen, että tariffikiintiön lisämäärästä jaetaan osa niillekin, minkä neuvosto oli taannut niille

asetuksen N:o 404/93 19 artiklan 1 ja 4 kohdalla. Kantajien mukaan se seikka, että ne on jätetty asetuksen ulkopuolelle, ei voi estää niitä toimimasta EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan nojalla.

30 Sen toteamiseksi, että asetus koskee kantajia suoraan, ne muistuttavat, että asetuksella N:o 2791/94 vahvistettu jakojärjestelmä velvoittaa kansalliset viranomaiset automaattisesti kieltäytymään myöntämästä niille "hirmumyrsky Debbien" tuontitodistukset ilman, että niillä olisi tässä suhteessa harkintavaltaa.

31 Vastauksena komission siihen väitteeseen, jonka mukaan asia ei koske kantajia suoraan, koska asetusta N:o 2791/94 ei sovelleta niihin, kantajat väittävät, että jos tällainen tarkastelu hyväksyttäisiin, komissio voisi lakia rikkoen tässä asiassa sulkea tietyt toimijat tariffikiintiön lisämäärän jakamisen ulkopuolelle ja suojautua siten näiden toimijoiden nostamalta kanteelta.

32 Lisäksi komission väitteestä seuraisi huonommassa asemassa olevien kilpailijoiden nostamien kanteiden järjestelmällinen tutkimatta jättäminen, koska asetuksella vahvistetun järjestelmän ulkopuolelle jätettyjä kilpailijoita ei pidettäisi sellaisina, joita asia koskee suoraan siitä syystä, että kyseistä asetusta ei sovellettaisi niihin.

33 Kantajat esittävät kolme väitettä sen perustelemiseksi, että asia koskee heitä erikseen.

34 Ensinnäkin kantajat väittävät, että lisämäärän jakojärjestelmän ulkopuolelle jäävät A-luokan toimijat, jotka muodostavat niiden oikeussubjektien rajatun piirin, joihin kantajatkin kuuluvat. Ne muistuttavat, että luokka A määritellään asetuksen N:o 404/93 19 artiklan 1 kohdassa sellaisten toimijoiden luokaksi, jotka ovat pitäneet ennen 1.7.1993 kaupan kolmansien maiden banaaneja ja/tai muita kuin perinteisiä AKT-banaaneja ja että tämän päivän jälkeen kukaan ei ole enää voinut päästä tähän luokkaan. Kantajat lisäävät, että banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 10 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1442/93 (EYVL L 142, s. 6) 4 artiklassa vahvistetaan, että A-luokan toimijoiden piiri on suljettu 1.7.1993 alkaen, kun siinä suljetaan pois mahdollisuus päivittää toimijoiden luettelo. Tämä tilanne erottaa tähän luokkaan kuuluvat toimijat muista toimijoista, ja se yksilöi ne samalla tavalla kuin sen, jolle tämä asetus on osoitettu (yhdistetyt asiat 106/63 ja 107/63, Töpfer ja Getreide-Import v. komissio, tuomio 1.7.1965, Kok. 1965, s. 525 ja s. 533; yhdistetyt asiat 41/70—44/70, International Fruit Company ym. v. komissio, tuomio 13.5.1971, Kok. 1971, s. 411, 16—21 kohta ja asia T-465/93, Consorzio gruppo di azione locale "Murgia Messapica" v. komissio, tuomio 19.5.1994, Kok. 1994, s. II-361, 25—26 kohta).

35 Kantajat muistuttavat myös, että asetuksen N:o 404/93 19 artiklassa säädetään, että tariffikiintiön lisäämistapauksessa 66,5 prosenttia lisämäärästä on myönnettävä A-luokan toimijoille. Kantajien mukaan asetus N:o 2791/93 loukkaa oikeuksia, joita tällä artiklalla on myönnetty rajoitetulle piirille, johon kuuluvia asetus näin ollen erikseen koskee (ks. mm. asia C-152/88, Sofrimport v. komissio, tuomio 26.6.1990, s. I-2477, 11 kohta ja asia 88/76, Exportation des sucres v. komissio, tuomio 31.3.1977, Kok. 1977, s. 709, 9—11 kohta).

36 Toiseksi kantajat väittävät, että asetusta N:o 2791/94 ei voida soveltaa kyseisellä säädöksellä määritetyn objektiivisen oikeudellisen tai tosiasiallisen tilanteen vuoksi, koska sitä sovelletaan vain yhteen tilanteeseen eli vain poikkeuksellisen kiintiön myöntämiseen tietyille toimijoille. Kantajat lisäävät, että riidanalainen asetus eroaa tältä osin asetuksesta N:o 404/93.

37 Kolmanneksi kantajat väittävät, että niiltä poistetaan tosiasiallisesti oikeussuoja, jos niiden kanne jätetään tutkimatta. Niiden on mahdotonta riitauttaa kansallisissa tuomioistuimissa tietyille B-luokan toimijoille myönnetyt "hirmumyrsky Debbie" tuontitodistukset, koska ne eivät saa tietoja näiden todistusten sisällöstä. Niiden on myös mahdotonta vaatia kansallisissa tuomioistuimissa tällaisten todistusten saamista, koska se edellyttäisi, että riidanalaista asetusta pidettäisiin pätevänä ja koska kysymys siitä, onko asetus pätemätön olisi näin ollen suljettu riidan ulkopuolelle.

38 Saksan liittotasavallan mielestä asetus koskee kantajia erikseen, koska ne kuuluvat järjestelmään, joka on siihen kuuluvien toimijoiden osalta suljettu, ja koska puuttuminen tähän järjestelmään tietyn toimijaryhmän hyväksi vaikuttaa automaattisesti kaikkiin muihin. Saksan liittotasavalta väittää vedoten asiassa C-309/89, Codorniu vastaan neuvosto, 18.5.1994 annettuun tuomioon (Kok. 1994, s. I-1853), että kyseisessä asiassa yhteisöjen tuomioistuimelle riitti kanteen tutkittavaksi ottamiseen sen toteaminen, että riidanalaisella asetuksella kantaja oli suljettu asetuksesta hyötyvien piirin ulkopuolelle. Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa asetuksella N:o 2791/94 kantajilta poistetaan niille asetuksessa N:o 404/93 annettu oikeus.

39 Saksan liittotasavalta katsoo, että asetus koskee näin ollen kantajia suoraan siitä syystä, että ne on *lailla* suljettu tuontikiintiön jakamisen ulkopuolelle.

40 Yhdistynyt kuningaskunta väittää, että asetuksessa N:o 2791/94 ei syrjitä toimijoita luokan perusteella ja että lukuisilla kauppiailla on samanaikaisesti sekä A-luokan että B-luokan todistuksia. Olisi siis virheellistä tehdä päätelmiä "A-luokan toimijoiden" ryhmän perusteella, että ryhmä ei saisi hyötyä asetuksesta N:o 2791/94. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset eivät määritelleet lisämäärän saajia sen toimijoiden luokan perusteella, johon ne kuuluivat, vaan ainoastaan sen seikan

perusteella, täyttivätkö ne 1 artiklan 2 kohdassa ja 2 artiklan 1 kohdassa mainitut edellytykset. Samasta syystä olisi virheellistä väittää, että asetuksella N:o 2791/94 on suosittu B-luokan todistusten haltijoita ryhmänä.

41 Yhdistynyt kuningaskunta huomauttaa myös, että on epärealistista tulkita riidanalaista asetusta niin, että siinä "suositaan" toimijoita, joille on myönnetty 53 400 tonnin lisämäärä. Asetuksen tavoitteena ei ole ollut muuttaa erityyppisten toimijoiden välistä tasapainoa vaan varmistaa yhteisön markkinoiden banaanien saanti ja antaa korvaus toimijoille, jotka ovat kärsineet vahinkoja luonnonkatastrofista.

42 Ranskan tasavallan mielestä asetuksella N:o 2791/94 on kiistämättä yleinen taloudellinen luonne, koska sen tarkoituksena on korvata seuraukset luonnonkatastrofista, joka tuhosi merkittävän osan yhteisön ja AKT-valtioiden banaanintuotannosta. Tämä toimenpide vastaa yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita, jotka liittyvät markkinoiden vakauttamiseen ja banaanien toimittamiseen yhteisön kuluttajien saataville kohtuulliseen hintaan. Asetuksessa N:o 2791/94 vahvistettu lisämäärän tuontitodistusten jakamistapa kuuluu siis hirmumyrsky Debbien ainoiden uhrien, yhteisön toimijoiden ja AKT-toimijoiden auttamista koskevan sääntelyn tavoitteisiin. Tämä tavoite huomioon ottaen on siis perusteltua, että ne toimijat, joihin hirmumyrsky Debbie ei ole vaikuttanut, eivät voi hyötyä toimenpiteistä, jotka eivät koske niiden tilannetta. Banaanien lisämäärän jakaminen objektiivisesti määriteltyjen hirmumyrskystä kärsineiden toimijoiden kesken ei siis aseta kyseenalaiseksi sitä, että toimenpide on yleisesti sovellettava, vaikka tämän perusteen nojalla voidaankin yksilöidä toimenpiteestä hyötyneet toimijat.

43 Ranskan tasavalta katsoo myös, että edellä mainitussa asiassa Codorniu vastaan neuvosto annettua tuomiota ei voida soveltaa tässä asiassa. Toisaalta riidanalaisella toimenpiteellä ei ole mitenkään vaikutettu tilanteeseen, jossa ovat kolmansien maiden banaanien tuojat, joihin kantajat kuuluvat asetuksessa N:o 404/93 säädetyn kiintiön rajoissa. Toisaalta, vaikka kantajat eivät olekaan hyötyneet lisäkiintiöstä,

tämä seikka ei riitä erottamaan niitä muista toimijoista, koska ne ovat samassa tilanteessa kuin kaikki muut A-, B- ja C-luokan toimijat, joihin hirmumyrsky Debbie ei ole vaikuttanut. Minkään erityisen tosiasiallisen tilanteen perusteella ei voida yksilöidä kantajia, jotka eivät ole mitenkään kärsineet hirmumyrskyn seurausten korjaamiseksi toteutetuista toimenpiteistä. Asetus N:o 2791/94 koskee niitä vain taloudellisten toimijoiden erään abstraktisen luokan jäseninä.

## Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

44 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa aluksi, että kun on tehty prosessinedellytyksen puuttumista koskeva väite, työjärjestyksen 114 artiklan 3 kohdan mukaan jatkokäsittely on suullinen, jollei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätä toisin; nyt käsiteltävänä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että se on saanut asiasta riittävästi tietoa asiakirja-aineistoa tutkittuaan eikä siten ole aihetta aloittaa suullista käsittelyä.

45 Komission väitettä siitä, että asetus N:o 2791/94 ei vaikuta mitenkään kantajiin, ei voida hyväksyä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että banaanialan yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönottamisesta alkaen kaikki tällä alalla hyväksytty lainsäädäntö voi ainakin mahdollisesti vaikuttaa tällä alalla toimivien taloudellisten toimijoiden oikeudelliseen asemaan. On siis tutkittava, koskeeko tässä asiassa asetus N:o 2791/94 kantajia suoraan ja erikseen.

46 Ensinnäkin sen kysymyksen osalta, koskeeko asetus kantajia erikseen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että asetuksen N:o 2791/94 tarkoituksena on korvata luonnonkatastrofista aiheutuneet seuraukset ja että se vastaa niitä yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita, jotka koskevat markkinoiden vakauttamista ja banaanien toimittamista yhteisön kuluttajien saataville kohtuulliseen hintaan. Ne

toimijat, joiden kesken on jaettu kokonaistariffiin lisätty lisämäärä, määritellään objektiivisesti hirmumyrsky Debbien niille aiheuttamien vahinkojen perusteella. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan mahdollisuus määritellä niiden oikeussubjektien lukumäärä tai jopa yksilöidä ne, joihin säädöstä sovelletaan, ei merkitse sitä, että sen on katsottava koskevan näitä oikeussubjekteja erikseen, jos on selvää, että tällainen soveltaminen tapahtuu säädöksessä määritellyssä objektiivisessa oikeudellisessa tai tosiasiallisessa tilanteessa (ks. asia T-472/93, Campo Ebro ym. v. neuvosto, tuomio 21.2.1995, Kok. 1995, s. II-421, 32 kohta ja asiat T-480/93 ja T-483/93, Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 14.9.1995, Kok. 1995, s. II-2305, 65 kohta). Asetus N:o 2791/94 on nyt käsiteltävänä olevassa asiassa normatiivinen säädös, jolla on yleinen ulottuvuus.

47 Kuitenkaan riidanalaisten toimien normatiivisuus ei estä sitä, että ne voivat koskea erikseen joitakin kyseessä olevia taloudellisia toimijoita (asia C-358/89, Extramet Industrie v. neuvosto, tuomio 16.5.1991, Kok. 1991, s. I-2501, 13 kohta; em. asia Codorniu ym. v. neuvosto, tuomion 19 kohta ja em. asia Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomion 66 kohta). Jotta yhteisön toimielimen antaman yleisesti sovellettavan säädöksen voidaan katsoa koskevan toimijoita erikseen, sen on vaikutettava niiden oikeudelliseen asemaan sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella erotetaan nämä toimijat kaikista muista ja yksilöidään ne samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok. 1963, s. 197 ja s. 223 sekä em. asia Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomion 66 kohta).

48 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että vaikka kantajat eivät olekaan saaneet hyväkseen lisäkiintiötä, tämä seikka ei riitä erottamaan heitä muista toimijoista, koska ne ovat samassa tilanteessa kuin muutkin A-, B- ja C-luokan toimijat, joihin hirmumyrsky Debbie ei ole vaikuttanut. Kuten komissio ja Yhdistynyt kuningaskunta korostavat, on myös huomattava, että myönnetty lisämäärä on tarkoitettu periaatteessa kaikille toimijoille riippumatta siitä, mihin luokkaan ne kuuluvat, ja että A-luokan toimijoita ei siis ole lähtökohtaisesti suljettu tämän lisämäärän ulkopuolelle.

49 Tämä tilanne erottaa edellä mainitun asian Codorniu vastaan neuvosto tilanteesta, jossa yritys, jota riidanalaisella säännöksellä estettiin käyttämästä merkkiä, jota se oli käyttänyt pitkän ajan, erottui näin ollen muista taloudellisista toimijoista. Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa kantajat eivät ole tällaisessa tilanteessa asetuksen N:o 2791/94 osalta, koska ne eivät ole kärsineet menetyksiä hirmumyrsky Debbien vuoksi, koska asetuksella N:o 2791/94 ei ole ollut vaikutusta niille myönnettyihin banaanimääriin eikä sillä ole loukattu niiden erityisiä oikeuksia (ks. asia C-10/95 P, Asocarne v. neuvosto, määräys 23.11.1995, Kok. 1995, s. I-4149, 43 kohta).

50 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa myös, että kantajien väite, jonka mukaan niiltä poistetaan tosiasiallisesti oikeussuoja, jos niiden kannetta ei tutkita, ei voi johtaa siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ylittää perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa sille määrätyt toimivallan rajat. Muilta osin kantajat eivät ole osoittaneet vakuuttavasti, mitkä seikat estäisivät niitä riitauttamasta kansallisissa tuomioistuimissa asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten tekemän päätöksen, jossa todetaan, että kantajat eivät täytä asetuksen N:o 2791/94 2 artiklassa säädettyjä edellytyksiä, ja kiistämästä näiden edellytysten pätevyyden tällaisen soveltamisen vuoksi (ks. edellä 13 kohta). Asianomaiset kansalliset tuomioistuimet voisivat tällaisen menettelyn perusteella esittää perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksiä, joiden ne katsovat olevan tarkoituksenmukaisia niiden käsiteltävänä olevan riidan ratkaisemiseksi (ks. asia T-330/94, Salt Union v. komissio, tuomio 22.10.1996, Kok. 1996, s. II-1475, 39 kohta).

51 Edellä tarkastelluista seikoista johtuu, että asetuksen N:o 2791/94 ei voida katsoa koskevan kantajia erikseen. Näin ollen kysymys siitä, koskeeko asetus N:o 2791/94 kantajia suoraan, jää merkityksettömäksi.

52 Näin ollen on hyväksyttävä komission esittämä prosessinedellytysten puuttumista koskeva väite ja jätettävä tämä kanne tutkimatta.

## Oikeudenkäyntikulut

53 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet kanteensa ja koska komissio on vaatinut vastaajien velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, kantajat on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä velvoitettava korvaamaan komissiolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut. Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(neljäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

**1) Kanne jätetään tutkimatta.**

**2) Kantajat velvoitetaan vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan yhteisvastuullisesti komissiolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut. Saksan liittotasavalta, Ranskan tasavalta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Annettiin Luxemburgissa 10 päivänä joulukuuta 1996.

H. Jung
kirjaaja

K. Lenaerts
neljännen jaoston puheenjohtaja